

Bestemmelse, som efter min Opfattelse er et betydeligt Fremskridt; men dette Fremskridt er dog neppe saa stort, som det burde være. Det fastsættes i § 6, at private Grundejere kunne henvende sig til Magistraten med Andragende om at maatte faa behandlet Forslag om Kloakanlæg paa private Grunde, og at Magistraten da kan indbringe disse Forslag for Kommissionen, ganske paa samme Maade, som naar Kommunen selv optræder. Jeg vilde rigtignok mene, at Grundejerne maatte kunne forlange, at dette „kan“ blev forandret til et „skal“. Jeg kan ikke se, at det rummer nogen som helst Fare, at man giver Grundejerne den Ret, at de kunne forlange af Magistraten, at den skal henvende sig til Kommissionen med Forslag til Afvandingsanlæg, da Kommunen jo har Ret til at fordre, at den private Grundejer, der saaledes henvender sig til den, stiller Sikkerhed for samtlige de med Kommissionens Arbejde forbundne Udgifter. Fra Kommunens Side kan man derfor være ganske rolig for, at det neppe vilde falde nogen Grundejer ind at misbruge den Udvidelse af Bestemmelsen, jeg her har tilladt mig at gøre mig til Talsmand for. Vi vide jo alle, at der kan ligge meget betydelige Interesser i Udnyttelsen af Jordarealer i Københavns udenbys Kvarterer, og det er os ligeledes bekendt, at Københavns Kommune selv i stor Stil optræder som Byggegrundsspekulant, det være sig af egen fri Villie eller paa Grund af de foreliggende Omstændigheder, saa den kan let blive stillet saaledes, at dens Interesser komme i Strid med de private Grundejeres Interesser, idet der kan være Arealer, der ejes af private Folk, som have en saadan Beliggenhed, at Kommunen maa føle sig interesseret i, at de i alt Fald for nogen Tid, ja maaske endog for lang Tid, faa Lov til at henligge ubenyttede, for at andre Arealer, som Kommunen selv ejer, kunne komme til Anvendelse forinden. Der skal ikke i denne Udtalelse ligge nogen som helst Insinuation om, at Københavns Kommunalbestyrelse i Almindelighed optræder saaledes, jeg mener kun, at ifølge Sagens hele Natur kan Forholdet meget let komme til at udvikle sig saaledes, og det er jo ogsaa ganske naturligt, at de Mænd, der skulle varetage Kommunens Interesser, i første Række have deres Øje henvendt paa de Arealer, der tilhøre Kommunen, og at de søge paa bedste Maade at faa disse udnyttede til Fordel for den, og af den Grund let komme til at overse, at der maaske ligger andre

Arealer deromkring, som ejes af private Folk, og som meget vel kunne egne sig til Byggegrunde, naar de fornødne Gade-, Vej- og Kloakanlæg blive foretagne. Jeg mener, at naar der nu er Tale om at foretage en Ændring af de gamle Lovv, skulde man gøre Skridtet fuldt ud og gøre det saaledes, at der bliver Adgang for den private Grundejer til at forlange Kommissionens Medvirken, naar han paa Forhaand afholder alle de dermed forbundne Udgifter; først saa ville Sol og Vind være skiftede lige. Det maa jo nemlig ikke overses, at ved de Bestemmelser, der nu foreslaas indførte, faar Kommunen Ret til, naar den finder sig foranlediget dertil, i Kommunens egen Interesse at affordre Grundejerne større eller mindre Bidrag til de almindelige store Kloakanlæg. Jeg synes, at et passende Vederlag derfor kunde det være, at man anerkendte den af mig her omtalte Ret til Grundejere. Dette er det væsentligste, jeg har at bemærke ved det foreliggende Lovforslag. Jeg skal i øvrigt anbefale det til det høje Tings Velvillie, idet jeg mener, at det indeholder en hel Del gode Bestemmelser, som det er ret nødvendigt for Københavns Kommune at faa gennemførte, naar den skal kunne manøvrere med disse i mange Henseender vanskelige Forhold paa en tidssvarende og heldig Maade. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa at omtale Enkeltheder, idet jeg formener, at Forslaget senere vil blive behandlet i et Udvalg, men skal blot ende med at anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Jørgen Berthelsen: I Samlingen 1902 — 03 havde vi jo et Forslag fremme af et lignende Indhold som det, der i Dag foreligger her paa Tingets Bord, og man kan vel gerne sige, at det er det, der danner Grundlaget for det her foreliggende Forslag. Jeg tillod mig den Gang ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at jeg vilde have anset det for heldigere, om Bestemmelser som dem, der foreslaas i dette Lovforslag, kom til at omfatte hele det ganske Land, idet jeg mente som saa, at Bestemmelser af den her omhandlede Art adskillige Steder vilde have stor Interesse. Siden den Tid have vi jo faaet et Lovforslag frem, som ligger til Behandling i Udvalg her i dette Ting, om Anlæg og Vedligeholdelse af Spildevandsledninger, og det omfatter ikke København, saa der kan maaske nok være Grund til nu — jeg siger maaske — at lovgive særskilt for København og for det øvrige Land for sig.